Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 10 decembrie 2025,

Cererea de apel înregistrată la data de 22 decembrie 2025,

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărârea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunțării dispozitivului hotărârii, după caz.

Dosarul nr. 2c-1737/2024
Cererea nr. 2-24084758-12-2c-31072024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, Judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Ciobanu, Ana Budurin

Cu participarea:
R/reclamantului – avocat Cebotari Serghei, mandat nr.***** din 30 iulie 2024,
R/pîrîtului – avocat Tarîța Andrei, mandat nr. ***** din 25 iulie 2024,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bio Foods” către SRL „Lider Agrotehnica” privind încasarea datoriei, restituirea sumei, încasarea dobînzii de întîrziere și cheltuielile de judecată,

a constatat:

La 30 iulie 2024, SRL „Bio Foods” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Lider Agrotehnica” privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 28 iulie 2021 a fost încheiat contractul nr. 01/28-07 între SRL „Bio Foods” în calitate de vânzător și SRL „Lider Agrotehnica” în calitate de cumpărător. În temeiul contractului indicat mai sus, la 28 iulie

2021 a fost livrată marfa conform facturii fiscale nr. EAA006283409. Deși a livrat bunurile la prețul convenit, executându-și corespunzător obligațiile contractuale, SRL „Lider Agrotehnica” are restanță la plata integrală a facturii pentru bunurile transmise și la achitarea dobânzii de întârziere. La moment suma datoriei constituie 29.158,64 lei. Astfel, la data scadenței – 31 iulie 2021, cumpărătorul nu și-a onorat obligațiile, iar la pretenția înaintată de către creditor, în vederea respectării căii prealabile, nu a reacționat. Astfel, vânzătorul în baza pct. 6.2 și pct. 6.3 al contractului este îndreptățit să solicite încasarea și a penalității stabilite de acordul părților.

SRL „Bio Foods” a indicat că, la 31 mai 2022 a virat în favoarea SRL „Lider Agrotehnica” suma de 152.000 lei. Însă, cauza acestei operațiuni bancare a constituit eroare umană (greșeală contabilă) fiind efectuată plata lucrului nedatorat. Astfel, consideră că SRL „Lider Agrotehnica” urmează să restituie banii – îmbogățirea nejustificată.

Reclamantul SRL „Bio Foods” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 169.692 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 11.466,64 lei și cheltuielilor de judecată.

La 28 august 2024, avocatul Tarîța Andrei în interesele pârâtului SRL „Lider Agrotehnica” a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Bio Foods”, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată (f.d. 56 – 57). În susținerea referinței a indicat că, SRL „Lider Agrotehnica” nu a încheiat la 28 iulie 2021 cu SRL „Bio Foods” un asemenea contract de furnizare a mărfii nr. 01/28-07. În perioada noiembrie 2021 – august 2022 reclamantul și pârâtul au colaborat pentru livrarea unei game variate de tehnică agricolă, unități de transport și utilaje persoanelor terțe. Între părțile litigante erau stabilite relații de încredere și între aceștia nu se practica încheierea contractelor, livrările fiind efectuate doar pe bază de facturi. De asemenea, ambii administratori sunt vorbitori de limbă română, astfel că încheierea unui contract în limbă străină nu-și găsește explicație. Mai mult, semnăturile aplicate în numele administratorului SRL „Lider Agrotehnica”, Dumitru Televca este falsificată, aspect evident din documentele prezentate.

Avocatul Tarîța Andrei în interesele pârâtului SRL „Lider Agrotehnica” a menționat că, prin răspunsul din 25 iulie 2024 la pretenția din 18 iulie 2024 pârâtul a informat reclamantul despre aceste circumstanțe, solicitându-i remiterea contractului în cauză, deoarece un asemenea document nu se regăsește în arhiva întreprinderii. Însă nu a parvenit nici un răspuns din partea reclamantului și avocatului acestuia.

Cu referire la restanța de 29.158,64 lei, formată pe baza facturii fiscale seria EAA006283409 din 28 iulie 2021, avocatul Tarîța Andrei a indicat că, suma pretinsă a restanței este calculată greșit. Or, din actul prezentat de reclamant rezultă că la 01

octombrie 2021 pârâtul a efectuat o plată de 77.520 lei. Iar la 31 martie 2021 prin livrarea a patru unități de mașini de recoltat furaje datoria în sumă de 17.692 lei a fost stinsă. Pentru această livrare a fost emisă factura fiscală nr. AAN8338477, care a fost înmânată în aceeași zi administratorului reclamantului, Nicolae Adascăliței. Acesta a amânat semnarea facturii sub pretextul că nu deținea ștampila la el, angajându-se să semneze și remită ulterior exemplarul pârâtului. În pofida afirmațiilor speculative din cererea de chemare în judecată, pe parcursul a doi ani și jumătate de la livrare, reclamantul nu a prezentat nici o obiecție/pretenție referitor la marfa livrată conform facturii fiscale nr. AAN8338477 din 31 martie 2022, ceea ce demonstrează inexistența unei datorii. Astfel, pretențiile puse la baza acțiunii au la baza sa reaua-credință a administratorului SRL ,,Bio Foods" care intenționat nu a introdus în evidența contabilă a societății facturile fiscale emise de pârât, menționate anterior.

Referitor la suma de 152.000 lei invocată de reclamant cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, avocatul Tarîța Andrei a indicat că, suma menționată nu constituie o eroare contabilă, ci reprezintă o plată efectuată în baza unui acord prealabil încheiat între părți. Mai mult, achitarea acestei sume a fost condiționată de administratorul SRL ,,Bio Foods" de stingerea datoriei anterioare în cuantum de 17.692 lei, aspect asupra căruia s-a făcut referire anterior. De asemenea, plata a fost efectuată în baza facturii/notei de plată nr. 15 din 31 mai 2022, emisă de SRL ,,Lider Agrotehnica". În baza acestei plăți, a livrat următoarele utilaje agricole: prese de balotat paie sau furaje în valoare de 125.000 lei; semănătoare de tip ,,Monosem" în valoare de 22.000 lei; semănător de tip ,,Nodet 3M" în valoare de 5.000 lei. Pentru livrarea efectuată a emis factura fiscală nr. AAN8338288 din 31 mai 2022 și a predat-o împreună cu marfa reclamantului SRL ,,Bio Foods".

În ședința de judecată avocatul Cebotari Serghei în interesele reclamantului SRL ,,Bio Foods" a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia cu toate motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată (f.d. 113).

În ședința de judecată avocatul Tarîța Andrei în interesele pârâtului SRL ,,Lider Agrotehnica" nu a recunosc acțiunea și a solicitat respingerea acesteia cu toate motivele de fapt și de drept invocate în referință (f.d. 113).

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de SRL ,,Bio Foods", reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii

Din materialele cauzei se constată că, la 28 iulie 2021, între SRL „Bio Foods" în calitate de furnizor și SRL „Lider Agrotehnica" în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07, potrivit căruia, furnizorul s-a obligat să livreze cumpărătorului marfă – prese balotat folosite, în cantitate de 7 buc. și grapa mecanică (vibrocultor) în calitate de 2 buc, iar cumpărătorul s-a obligat să accepte și să achite pentru bunurile livrate în timp util, în conformitate cu termenii contractului, în mărime de 95.212 lei (f.d. 21 – 24, 81 – 83).

La 28 iulie 2021, între SRL „Bio Foods" în calitate de furnizor și SRL „Lider Agrotehnica" în calitate de cumpărător a fost întocmit actul de predare – primire a mărfii conform contractului de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07 (f.d. 84).

La 18 iulie 2024, avocatul Cebotari Serghei în interesele reclamantului SRL „Bio Foods" a expediat în adresa pârâtului SRL „Lider Agrotehnica" o pretenție privind achitarea integrală a bunurilor livrate în mărime de 17.692 lei și dobânzii de întârziere în mărime de 11.466,64 lei, în termen de 3 zile de la recepționarea pretenției, în caz contrar se vor adresa în instanța de judecată. Deși pretenția a fost expediată prin intermediul aplicației „Viber" cât și a fost înmânată administratorului SRL „Lider Agrotehnica" prin intermediul executorului judecătoresc Gosic Andrei, pârâtul nu a reacționat în niciun mod (f.d. 29 – 32, 35 – 41).

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. lit. a), h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice; în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior

sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 858 alin. alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 1108 alin. (1) din Codul civil stipulează că, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Reieșind din prevederile art. 93 pct. 16 Cod fiscal, factură fiscală reprezintă un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hîrtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, formularele tipizate cu regim special se utilizează în cazurile înstrăinării activelor cu transmiterea dreptului de proprietate, cu excepţia valorilor mobiliare.

În contextul dat, instanța de judecată reţine că, în cadrul examinării cauzei s-a confirmat faptul relațiilor comerciale între părţi şi anume reclamantul SRL ,,Bio Foods” a livrat pârâtului SRL ,,Lider Agrotehnica” conform contractului de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07, facturii fiscale nr. EAA006283409 din 28 iulie 2021 și actului de predare – primire din 28 iulie 2021, următoarea marfă – prese balotat folosite - 7 buc. și grapa mecanică (vibrocultor) - 2 buc. Însă, pârâtul nu a achitat integral preţul mărfii, aplicând semnătura şi ștampila persoanei juridice SRL ,,Lider Agrotehnica”.

Totodată, instanța de judecată apreciază ca declarative argumentele reprezentantului pârâtului precum că semnătura aplicată pe contractul de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07 din 28 iulie 2021 nu ar aparține administratorului SRL ,,Lider Agrotehnica”, Dumitru Televca, or, acesta nu a prezentat careva probe, cum ar fi un raport de expertiză judiciară grafoscopică sau alte înscrisuri care să confirme acest fapt.

Mai mult ca atât, instanța reține că, prin încheierea din 26 martie 2025, la cererea reprezentantului pârâtului, instanța a dispus efectuarea expertizei judiciare grafoscopice a contractului de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07 din 28 iulie 2021, însă efectuarea acesteia a fost refuzată din motivul că partea pârâtă nu a achitat în termen plata necesară pentru serviciile de expertiză judiciară.

În această ordine de idei, având în vedere că, în cadrul ședinței de judecată, administratorul SRL ,,Lider Agrotehnica”, Dumitru Televca a declarat că semnătura aplicată pe factura fiscală nr. EAA006283409 din 28 iulie 2021 îi aparține, precum și faptul că din materialele cauzei rezultă că pârâtul a executat parțial obligațiile contractuale prin recepționarea mărfii și aplicarea semnăturii și ștampilei pe contractul de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07, factura fiscală și actul de predare – primire, se confirmă acceptarea condițiilor contractuale și existența raporturilor juridice obligaționale dintre părți.

În continuare, instanța de judecată menționează că, deși prin cererea de chemare în judecată reclamantul invocă că pârâtul are o restanță în sumă de 169.692 lei rezultată din contractul de furnizare a mărfurilor nr. 01/28-07, prin pretenția expediată în adresa pârâtului, reclamantul a solicitat achitarea restanței în mărime de 17.692 lei.

Totodată, potrivit pct. 2.1 din contract și facturii fiscale nr. EAA006283409 din 28 iulie 2021, prețul mărfii constituie suma de 95.212 lei. Iar potrivit actului de verificare prezentat de SRL ,,Bio Foods” (f.d 33) și actului de verificare prezentat de SRL ,,Lider Agrotehnica” (f.d. 70), se atestă că, la 01 octombrie 2021 pârâtul SRL ,,Lider Agrotehnica” și-a executat parțial obligațiile contractuale, virând în beneficiul furnizorului SRL ,,Bio Foods” suma de 77.520 lei.

Prin urmare, instanța reține că, pârâtul nu și-a executat corespunzător obligațiunile asumate, conform prevederilor legale și contractuale enunțate, deoarece nu a achitat integral prețul mărfurilor livrate în termenul stabilit de până la 31 iulie 2021, având o restanță în mărime de 17.695 lei.

Reieșind din normele legale menționate mai sus în coroborare cu materialele cauzei și faptele stabilite de instanța de judecată, se conchide asupra temeiniciei parțiale a pretenției reclamantului SRL ,,Bio Foods” privind încasarea datoriei și dispune asupra încasării de la SRL ,,Lider Agrotehnica” în beneficiul SRL ,,Bio Foods” a datoriei restante în mărime de 17.695 lei.

Totodată, instanța apreciază critic argumentele pârâtului precum că în vederea stingerii datoriei față de reclamant a livrat bunuri către acesta conform facturii fiscale nr. AAN8338477 din 31 martie 2022 (f.d. 61), or factura dată este întocmită și semnată unilateral de SRL ,,Lider Agrotehnica”, fără a fi contrasemnată și/sau ștampilată de furnizorul SRL ,,Bio Foods”, ceea ce nu îndeplineşte condiţiile de valabilitate a unei facturi fiscale, care prin natura sa trebuie semnată de ambele părţi. La fel, nici informațiile din Registrul vânzărilor pentru perioada 01 ianuarie 2022 – 31 decembrie 2022, precum și anexele aferente acestuia (f.d. 62 – 69) nu confirmă livrarea unor mărfuri de către SRL ,,Lider Agrotehnica” către SRL ,,Bio Foods” și nici recepționarea acestora de către reclamant.

De altfel, instanța va reține și prevederile pct. 11 subpct. 28 din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special ,,Factura fiscală" aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28 august 2017, potrivit căruia, în cadrul livrărilor de mărfuri factura fiscală se completează în modul următor: în rîndurile 16 ,,Predat mărfurile/activele intermediarul (transportatorul)" şi 17 ,,Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul" – intermediarul (transportatorul) confirmă prin semnătură că a predat încărcătura, iar persoana de răspundere a cumpărătorului pe al doilea, al treilea şi al patrulea exemplare ale facturii fiscale certifică prin semnătură pentru primirea încărcăturii de la intermediar (transportator).

În consecință, instanța reține că, pârâtul nu a demonstrat prin probe concludente că a livrat reclamantului bunuri/mărfuri în vederea stingerii datoriei restante în mărime de 17.695 lei.

Conform art. 16 alin. (1) lit. h) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii.

Potrivit art. 942 alin. alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Respectiv, conform art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Urmează de reținut că, potrivit pct. 2.4 al contractului de furnizare a mărfurilor nr. 01/08-07 din 28 iulie 2021, decontările în temeiul prezentului contract se fac prin transfer în contul de decontare al furnizorului, cel târziu până la 31 iulie 2021.

În această ordine de idei, instanța atestă că la materialele cauzei este anexat calculul dobânzii de întârziere la datoria formată în baza facturii fiscale nr. EAA006283409 din

28 iulie 2021 pentru perioada 01 august 2021 – 17 iulie 2024, ce constituie suma de 11.466,64 lei (f.d. 28).

Astfel, instanța de judecată reține necesitatea încasării dobânzii de întârziere în mărime de 11.466,64 lei din contul pârâtului SRL „Lider Agrotehnica” în beneficiul reclamantului SRL „Bio Foods”, or, pârâtul nu și-a executat integral obligația de plată a mărfii în termen, legiuitorul garantându-i creditorului posibilitatea de a solicita o dobândă de întârziere în acest sens.

Cu referire la cerința reclamantului privind restituirea sumei transferată conform bonului de plată nr. 46 din 31 mai 2022, în mărime de 152.000 lei, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 1979 alin. (1) Cod civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Potrivit art. 1981 alin. alin. (1) și (4) Cod civil, o îmbogăţire este nejustificată, cu excepţia următoarelor cazuri: a) persoana îmbogăţită este îndreptăţită faţă de persoana dezavantajată să obţină îmbogăţirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărîri judecătoreşti sau unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată şi-a dat consimţămîntul în mod liber şi fără eroare de a suferi dezavantajul. De asemenea, îmbogăţirea este nejustificată dacă:

a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei aşteptări care nu s-a realizat;

b) persoana îmbogăţită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea aşteptare; şi

c) persoana îmbogăţită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogăţirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanţe.

Conform art. 1984 alin. (1) și art. 1985 alin. (1) Cod civil, o persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. O persoană este dezavantajată prin micşorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.

În conformitate cu art. 1990 alin. (1) Cod civil, dacă îmbogăţirea constă într-un bun care poate fi transmis, persoana îmbogăţită este obligată să restituie îmbogăţirea prin transmiterea bunului persoanei dezavantajate.

Conform art. 459 alin. (5) Cod civil, bunurile care nu sînt raportate la categoria de bunuri imobili, inclusiv banii, valorile mobiliare și alte titluri de valoare, sînt considerate bunuri mobile.

În acest sens, din sensul normelor citate rezultă că, pentru a ne regăsi în prezența raportului obligațional de îmbogățire nejustificată urmează a fi întrunite anumite condiții, și anume: trebuie să existe un debitor al obligației de restituire (persoana îmbogățită) și un creditor (persoana dezavantajată); persoana îmbogățită trebuie să obțină anumite avantaje, fie că avantajul constă în ceva care se adaugă la activul patrimonial, fie că activul patrimonial nu se reduce, deși în mod normal ar trebui să sufere o diminuare; aceste avantaje patrimoniale urmează să fie nejustificate; avantajul patrimonial obținut de persoana îmbogățită urmează să fie atribuit la îmbogățire; creditorul obligației trebuie să sufere un dezavantaj și dezavantajul suferit de creditorul obligației trebuie să fie atribuit la îmbogățirea debitorului. Astfel, odată fiind întrunite condițiile respective, debitorul obligației este ținut să restituie îmbogățirea prin transmiterea bunului persoanei dezavantajate

Prin urmare, instanța atestă că, SRL „Lider Agrotehnica” a obținut o îmbogățire nejustificată de la SRL „Bio Foods” în mărime de 152.000 lei, deoarece suma dată a fost transferată în lipsa existenței unui contract de vânzare – cumpărare/furnizare a mărfurilor, a unui act adițional, a unor facturi fiscale acceptate de ambele părți ori a unui alt raport juridic obligațional care să confere pârâtului dreptul de a reține această sumă (f.d. 27, 59).

Totodată, pârâtul nu a prezentat probe concludente care să confirme că suma respectivă ar constituie plata unor bunuri/mărfuri livrate reclamantului. Or, facturile fiscale prezentate de pârât (f.d. 58, 60, 102 – 105) nu sunt semnate și/sau ștampilate de reclamant, nefiind astfel confirmată recepționarea bunurilor de SRL „Bio Foods”.

De asemenea, instanța de judecată respinge ca neîntemeiate argumentele pârâtului precum că aceste facturi fiscale au fost introduse în evidența sa contabilă și pentru acestea ar fi fost achitate impozite, or, reflectarea în evidența contabilă a unor facturi și achitarea obligațiilor fiscale nu confirmă livrarea efectivă a mărfurilor și nici acceptarea acestora de către reclamant.

Mai mult ca atât, în lipsa unui act de predare – primire sau a altor înscrisuri care să ateste livrarea efectivă a mărfurilor și acceptarea acestora de reclamant, instanța conchide că pârâtul nu a demonstrat existența unui temei juridic care să justifice păstrarea sumei de 152.000 lei.

Astfel, instanța de judecată reține că, transferarea sumei de 152.000 lei a generat o majorare nejustificată a patrimoniului pârâtului și o diminuare a patrimoniului reclamantului, fiind întrunite cumulativ condițiile îmbogățirii nejustificate prevăzute de art. 1981 Cod civil, precum și temeiurile legale pentru restituirea acesteia în conformitate cu art. 1990 alin. (1) Cod civil.

Prin urmare, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei pretenției reclamantului privind restituirea sumei de 152.000 lei și hotărăște asupra restituirii de

SRL „Lider Agrotehnica” în beneficiul SRL „Bio Foods” a sumei transferată conform bonului de plată nr. 46 din 31 mai 2022, în mărime de 152.000 lei.

Potrivit art. 117 alin. alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform art. 118 alin. alin. (1), (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. alin. (1) – (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Astfel, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bio Foods” către SRL „Lider Agrotehnica” privind încasarea datoriei, restituirea sumei, încasarea dobînzii de întîrziere.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuieli de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de

judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ca urmare a faptului că SRL „Bio Foods” a obținut câștig de cauză, acestuia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanță și anume, taxa de timbru în mărime de 200 lei conform ordinului de plată nr. 41 din 22 iulie 2024 (f.d. 2) și taxa de stat în mărime 5.985 lei conform ordinului de plată nr. 42 din 22 iulie 2024 (f.d. 3).

Potrivit art. 96 alin. alin. (1) și (1^1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, instanța de judecată menționează că, practica Curţii Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică relevă că, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curţii europene a drepturilor omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Prin urmare, având în vedere că avocatul Cebotari Serghei în interesele reclamantului SRL „Bio Foods” nu a prezentat acte confirmative privind cheltuielile de asistență juridică suportate, precum și cuantumul acestora, instanța de judecată respinge încasarea acestora, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă SRL „Bio Foods” către SRL „Lider Agrotehnica” privind încasarea datoriei, restituirea sumei, încasarea dobînzii de întîrziere și cheltuielile de judecată.

Se încasează de la SRL „Lider Agrotehnica” în beneficiul SRL „Bio Foods”, datoria restantă în mărime de 17.695 lei (șaptesprezece mii șase sute nouăzeci și cinci lei), restituirea sumei transferată conform bonului de plată nr. 46 din 31 mai 2022, în mărime de

152.000 lei (una sută cincizeci și doi mii lei), dobînda de întîrziere în mărime de 11.466,64 lei (unsprezece mii patru sute șaizeci și șase lei și șaizeci și patru bani), taxa de timbru în mărime de 200 lei (două sute lei) și taxa de stat în mărime 5.985 lei (cinci mii nouă sute optzeci și cinci lei).

În privința cheltuielilor de asistență juridică se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Georgeta Grozav